Dosarul nr. 2-24098382-05-3a-09102024

Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Daniliuc Cristina

D E C I Z I E
În numele Legii

14 noiembrie 2025 mun. Cahul

Completul specializat de contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul, în componența:
Președintele completului, judecător Vitalie Movilă,
judecătorii Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco,
cu grefierul Nadejda Chirov, Anastasia Busuioc, Nadejda Gîscă,
cu participarea:
reprezentantului intimatului Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Sud – Bantuș Ștefan

judecând în ședință publică, în ordine de apel, cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de către reprezentantul reclamantului Azamat Latibov - avocatul Valeriu Stănescu *împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil*, la cererea de apel de către avocatul Stănescu Valeriu în interesele lui Azamat Labitov împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 septembrie 2024,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

La data de 03 septembrie 2024 reclamantul Azamat Latibov prin intermediul avocatului Valeriu Stănescu a depus cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, Azamat Latibov a fost invitat în Republica Moldova, de către Prispcari Pavel cetățeanul al Republicii Moldova, conform art. 28 Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010.

Astfel, indică că reclamantul Azamat Latibov a întrat pe teritoriul Republicii Moldova la 04 iulie 2024, potrivit datelor din actul de identitate, în corespundere cu prevederile art. 6 al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010, condițiile de intrare a străinilor pe teritoriul Republicii Moldova cu dreptul de ședere 90 zile.

Invocă, că prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.29 sud din 14 august 2024, deoarece șederea lui Azamat Latibov pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală, pe motiv că a încălcat regimul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova prin nerespectarea prevederilor art. 43[1] alin. (3) al Legii nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Susține, că decizia de returnare, prin care Azamat Latibov a fost obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova este un act administrativ individual defavorabil, ilegal, emis în contradicție cu actele normative naționale, și anume: art. 120 alin. (l) Cod administrativ, structura actului administrativ individual emis sau confirmat în scris; art.124 Cod administrativ, conținutul informației cu privire la exercitarea căilor de atac; art. 53 Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010, potrivit căruia „*(1) Decizia de returnare se aduce la cunoștința străinului de către autoritatea competentă pentru străini. (2) Decizia de returnare se redactează în două exemplare, în limba română și într-o limbă de circulație internațională, și va conține motivele de fapt și de drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile. La cererea străinului, autoritatea competentă pentru străini comunică principalele elemente ale deciziei într-o limbă pe care străinul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege*.”.

Menționează, că decizia emisă de către Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu privire la returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova nr.29 sud din 14 august 2024, a fost comunicată lui Azamat Latibov în limba română și engleză, limbi care nu le cunoaște, actul administrativ urma să fie comunicat lui Azamat Latibov în limba uzbecă.

Susține, că Azamat Latibov nu a încălcat regimul de ședere stabilit în Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010.

Solicită, reclamantul Azamat Latibov declararea nulității absolute a actului administrativ individual defavorabil, în temeiul art. 53 al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010 și anume: decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.29 sud din 14 august 2024, prin care Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Sud al MAI a decis că șederea lui Azamat Latibov pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală, pe motiv că a încălcat regimul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova prin nerespectarea prevederilor art. 43[1] alin.(3) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010.

La 05 septembrie 2024, prin intermediul Secției Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Cahul (sediul Central) din partea ***Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrație,*** a parvenit ***referință,*** în motivarea căreia a indicat că la 13 august 2024, în orașul ***** la întreprinderea S.R.L. „Cinemagroelit”, amplasată pe strada *****, a fost depistat cetățeanul Republicii Uzbekistan, Azamat Latibov, născut la *****, în situația de aflare ilegală în țară, manifestată prin desfășurarea activității de muncă, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de

legislație, prestarea serviciilor în domeniul alimentației publice, ignorând prevederile art. 43^1 alin. (3) din Legea nr. 200/2010 care statuează că „*pe teritoriul Republicii Moldova străinii pot desfășura activități de muncă în baza dreptului de aflare sau a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă și a permisului de ședere provizorie în scop de muncă, eliberat de autoritatea competentă pentru străini la cererea beneficiarului solicitant*” și prevederile art. 43^1 alin. (5) care prevede că „*până la sosirea străinului în Republica Moldova, după caz, beneficiarul solicitant depune la ghișeul unic al autorității competente pentru străini actele prevăzute de prezenta lege în vederea acordării dreptului de ședere provizorie în scop de muncă*”.

Menționează că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI05946714 din 13 august 2024, a fost recunoscut vinovat reclamantul Azamat Latibov, în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 334 alin. (2) Cod contravențional, „*desfășurarea activității de muncă de către cetățeni străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație”*, în care reclamantul Azamat Latibov prin semnătură a confirmat la pct. 18 al procesului faptul că recunoaște săvârșirea contravenției și acceptă sancțiunea stabilită.

La fel, pârâtul relatează că în declarațiile sale, depuse în cadrul procesului contravențional, Azamat Latibov a recunoscut că a desfășurat activitate de muncă în lipsa permisului de ședere provizoriu în scop de muncă. La fel, și ceilalți 2 străini care au fost depistați împreună cu reclamantul au confirmat cele expuse supra.

Notează că, la 14 august 2024 a fost emisă decizia nr. 29 sud de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, prin care s-a dispus măsura îndepărtării de pe teritoriul Republicii Moldova a reclamantului și instituită interdicția de intrare, pentru o perioadă de 3 ani în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) lit. (e) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200/2010.

Indică prevederile art. 51 din Legea nr. 200/ 2010, conform căreia stabilește expres că „*împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie, al căror drept de ședere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova și aplică interdicția intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art. 10*”. În continuare, conform prevederile art. 10 alin. (1) lit. (e) din Legea prenotată, „*împotriva străinilor care au intrat legal în Republica Moldova, dar a căror ședere a devenit ilegală, durata interdicției de intrare va fi: e) de 3 ani în cazul practicării ilegale a unei activități de muncă*”.

Specifică, că interdicția de intrare pe o perioada de 3 ani a fost instituită corect, din motiv că reclamantul Azamat Latibov a desfășurat o activitate de muncă, aflându-se provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație.

Consemnează, că conform subsistemului informațional al autorității competente pentru străini, reclamantul nu a fost documentat cu drept de ședere provizorie în scop de muncă în Republica Moldova, în condițiile prevederilor art. art. 31, 32 și 43^4 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010.

Precizează, că începând cu data intrării pe teritoriul Republicii Moldova reclamantul nu s-a documentat cu permis provizoriu în scop de muncă, dar desfășura activitate de muncă, astfel din acel moment aflându-se în situația de aflare ilegală pe teritoriul Republicii Moldova.

Reiterează prevederile art. 3 al Legii menționate, și anume definirea șederii ilegale – prezența pe teritoriul Republicii Moldova a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile privind intrarea, aflarea sau șederea în Republica Moldova.

La fel, notează că Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Sud a respectat prevederile pct. pct. 7, 9 ale Hotărârii Guvernului nr. 492/2011, pentru aprobarea regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare și readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, în situația în care se constată incidența prevederilor legale privind îndepărtarea străinului, ofițerul de caz întocmește raportul (încheierea) cu propunerea de îndepărtare a străinului, motivat în drept și în fapt, care este aprobat de către conducătorul nemijlocit al acestuia. După întocmirea raportului (încheierii), autoritatea competentă pentru străini sau subdiviziunea sa teritorială emite decizia de returnare, care este adusă la cunoștința străinului, în mod obligatoriu, în cazul în care acesta este prezent.

Explică, că în conformitate cu art. 54 al legii nr. 200/2010, decizia de returnare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile. Instanța de judecată este obligată să soluționeze cererea în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii. Decizia primei instanțe este executorie, însă poate fi contestată cu recurs în instanța de apel. (2) Exercitarea căii de atac prevăzute la alin. (1) are efect suspensiv de executare a deciziei de returnare, cu excepția cazului în care decizia de returnare este emisă la solicitarea străinului.

Susține pârâtul că, condiții sunt reflectate în decizia de returnare nr. 29 sud din 14 august 2024, iar alegațiile reclamantului din cererea de chemare în judecată sunt pur declarative.

În rezultatul celor expuse, subliniază că evenimentele faptice sunt descrise eronat în cererea înaintată de către avocatul Valeriu Stănescu, în interesele lui Azamat Latibov, împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud pentru Migrație, privind anularea actului administrativ individuale defavorabil și nu corespunde adevărului, din reiterând prevederile art. 53 al Legii nr. 200/2010, invocat de avocatul reclamantului drept temei de anulare a deciziei de returnare nr. 29 sud din 14 august 2024 nu reglementează anularea deciziei de returnare.

Susține că art. 53 alin. (2) al Legii nr. 200/2010, la cererea străinului, autoritatea competentă pentru străini comunică principalele elemente ale deciziei într-o limbă pe care străinul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege, menționează că o astfel de cerere din partea reclamantului nu a parvenit, iar alegațiile avocatului privind

faptul că decizia de returnare urma să i se comunice reclamantului în limba uzbecă este pur declarativă și eronată, or în procesul verbal cu privire la contravenție seria MAI05946714 din 13 august 2024, reclamantul Azamat Latibov a contrasemnat faptul că nu a solicitat interpret/traducător, adică nu a înaintat așa solicitare/cerere.

Pârâtul indică că potrivit prevederilor art. 53 alin. (2) al Legii nr. 200/2010, decizia de returnare se redactează în două exemplare, în limba română și într-o limbă de circulație internațională, și va conține motivele de fapt și de drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile decizia de returnare nr. 29 sud a fost întocmită în limba română și engleză, adică au fost cu strictețe respectate cerințele art. 53 a Legii nr.200/2010, astfel, alegațiile avocatului Valeriu Stănescu precum că decizia de returnare nr. 29 sud, urma să fie comunicată în limba uzbecă sunt eronate și pur declarative.

Notează prevederile art. 53 alin. (3) al Legii nr. 200/2010, dacă străinul este prezent, un exemplar al deciziei de returnare i se înmânează lui contra semnătură pe exemplarul care rămâne la autoritatea competentă pentru străini, condiții care la fel au fost respectate de către Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Sud.

Astfel, invocă că la momentul emiterii actului administrativ enunțat supra toate acțiunile Direcției Regionale Sud sunt legale, deoarece sunt întemeiate de facto și de jure, cuprind cadrul legal prevăzut de prevederile relevante ale Legii nr.200/2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova, fiind stabilite toate circumstanțele cauzei și respectate cu certitudine standardele procedurale de către autoritatea competentă pentru străini.

În contextul celor relatate, solicită Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Sud, respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și inadmisibilă.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 septembrie 2024 s-a respins acțiunea de contencios administrativ înaintată de reprezentantul reclamantului Azamat Latibov, avocatul Valeriu Stănescu împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu privire la anularea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 29 sud din 14 august 2024.

Solicitarea și argumentele apelantului.

În dezacord cu hotărârea sus enunțată, la data de 27 septembrie 2024 avocatul Stănescu Valeriu în interesele lui Azamat Labitov a depus cerere de apel nemotivat.

Ulterior, la data de 14 octombrie 2024 avocatul Stănescu Valeriu în interesele lui Azamat Labitov a depus cerere de apel motivat prin care a solicitat admiterea apelului, în temeiul art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 septembrie 2024, emiterea unei noi decizii privind declararea nulității absolute a actului administrativ individual defavorabil, în temeiul art. 53 a Legii nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în RM și anume: decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 29 sud din 14 august 2024.

În argumentarea poziției sale s-a indicat că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25.09.2024 nu întrunește cerințele referitor la legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești, conform rigorilor Codului de procedură civilă, și anume: art. 239, art. 240 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă.

Alegațiile agentului constatator expuse în referința din 05.09.2024 că Latibov Azamat a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 334 alin.(2) Cod contravențional, în temeiul: a) procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI05946714 din 13.08.2024 prin care Latibov Azamat a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 334 alin. (2) Cod contravențional (încălcarea regulilor de plasare în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor), potrivit căruia: *(2) desfășurarea activității de muncă de către cetățeni sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație*, și b) decizia agentului constatator din 13.08.2024 prin care Latibov Azamat a fost sancționat cu amendă în mărime de 60 u.c. în sumă de 3000 lei.

Au fost contestate în judecată, au fost examinate pe 21.10.2024, ora 12:00, deoarece procesul-verbal cu privire la contravenție, conține abateri de procedură și contravine art.444 alin. (3) Cod contravențional, potrivit căruia: în cazul în care persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional sau victima nu cunoaște limba procesului-verbal, se asigură asistența unui interpret/traducător, datele lui consemnându-se în procesul verbal.

Notează că, instanța de fond s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă de lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului, nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei.

Susține că, instanța de fond a pronunțat o hotărâre neîntemeiată, contrară art. 3 CEDO, potrivit căruia: „*orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să abțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții pe care nu o să plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversarul”*. Curtea europeană a reiterat că efectul art. 6 din CEDO este, printre altele, de a plasa un tribunal sub o obligație de a petrece o examinare adecvată a pozițiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Indică apelantul că, instanța de fond nu a ținut cont de calitatea actului contestat și anume că, actul administrativ individual contestat: este declarativ, deoarece învinuirea, că reclamantul desfășura activitate de muncă în lipsa permisului de ședere eliberat în scop de muncă, nu este probată, conform art. 87 Cod administrativ, potrivit căruia: „*(1) Autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, ... pentru investigarea stării de fapt. În special ea poate: a) să solicite informații de tot felul; b) să audieze participanți, martori și experți/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora; c) să solicite acte și dosare; d) prin sesizarea directă a lucrurilor, să își creeze propria impresie despre un caz sau despre situația de la fața locului (cercetarea probei la fața locului). (2) Audierea participanților, a martorilor sau a experților/*

specialiştilor, precum şi cercetarea probelor la faţa locului se consemnează într-un proces-verbal.”.

Menționează apelantul că, nu au fost audiați participanții, conform art. 94 Cod administrativ al RM, potrivit căruia: „*(1) Înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant… participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis*.”. Astfel, lipsa probelor a fost imposibil de apreciat probele, conform art. 92 Cod administrative (aprecierea probelor), potrivit căruia: „*(1) Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. (2) Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanţă pentru caz, inclusiv cele favorabile participanţilor.”.*

Susține că, actul administrativ individual contestat: după formă și conținut contravine dispozițiilor: art. 120 alin. (1), pct. b), e), f) Cod administrativ, art. 116 din 19.07.2018 (structura actului administrativ individual emis sau confirmat în scris) potrivit căruia: (1) Un act administrativ individual … trebuie să cuprindă: b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura olografă/ electronică a persoanei din cadrul autorității publice care a emis actul administrativ.

Relevă apelantul cu titlu de exemplu că, în actul administrativ contestat: a) lipsește numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ, conform art. 120 alin. (1) pct. b) Cod administrativ; b) este doar semnătura colaboratorului autorității publice (ofițer principal Victor Climenco); obligațiune conform art. 120 alin. (1) pct. i) din Codul administrativ, potrivit căruia: (1) un act administrativ individual emis trebuie să cuprindă: semnătura olografă/electronică a persoanei din cadrul autorității publice care a admis actul administrativ; d) nu este indicată legea, pentru aprobarea Deciziei de returnare de Șef al DR SUD a IGM al MAI Iurie Golban, deoarece aprobarea se face în cazurile prevăzute la art. 125 alin. (1) Cod administrativ, potrivit căruia: „*(1) Aprobarea reprezintă încuviinţarea dată de o autoritate publică pentru un act administrativ individual emis de către o altă autoritate publică”.*

Contrasemnarea se face în cazurile prevăzute în art. 122 din Codul administrativ, potrivit căruia: „*(1) În cazurile expres prevăzute de lege, actele administrative individuale se contrasemnează de persoanele abilitate în privinţa legalităţii sau oportunităţii/ conţinutului. (2) Contrasemnarea angajează responsabilitatea persoanelor în cauză doar în ceea ce priveşte obiectul contrasemnării. (3) Sancţiunea lipsei contrasemnării este nulitatea actului.”.*

Susține apelantul că de asemenea lipsește motivarea deciziei, conform art. 31 din Codul administrativ, potrivit căruia *actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate*. Conform art. 118 Codul administrativ, „*(1) Motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care*

justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.”.

Informația cu privire la contestare contravine art. 124 din Codul administrativ, (Conținutul informației cu privire la exercitarea căilor de atac), potrivit căruia: „*Informația cu privire la exercitarea căilor de atac va conține date privind: a) calea de atac care urmează să fie înaintată; b) denumirea și adresa autorității publice sau ale instanței de judecată la care trebuie înaintată calea de atac; c) termenul pentru exercitarea căii de atac.”.*

Actul administrativ contestat contravine art. 53 alin. (2) (aducerea la cunoștință străinului a deciziei de returnare) Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, potrivit căruia: *(2) Decizia de returnare se redactează în două exemplare, în limba română și într-o limbă de circulație internațională, și va conține motivele de fapt și de drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile. La cererea străinului, autoritatea competentă pentru străini comunică principalele elemente ale deciziei într-o limbă pe care străinul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege*.

Poziția intimatului în referință.

La data de 30 octombrie 2024 ***Inspectoratul General pentru Migrație*** a depus referință la cererea de apel prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat și inadmisibil.

În argumentarea poziției sale făcând trimitere la circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei s-a indicat că, decizia de returnare nr. 29 din 14.08.2024 (actul administrativ contestat), iar alegațiile reclamantului din cererea de chemare în judecată sunt pur declarative.

Subliniază că, evenimentele faptice sunt descrise eronat în cererea de apel înaintată de către avocatul Valeriu Stănescu, în interesele lui Latibov Azamat, împotriva Hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central şi Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individuale defavorabil şi nu corespunde adevărului, din următoarele considerente.

Art. 53 al Legii nr. 200/2010 invocat de avocatul reclamantului drept temei de anulare a Deciziei de returnare nr. 29 din 14.08.2024 nu reglementează anularea deciziei de returnare;

Potrivit art. 53 alin. (2) al Legii nr. 200/2010 *„La cererea străinului, autoritatea competentă pentru străini comunică principalele elemente ale deciziei într-o limbă pe care străinul o înţelege sau se presupune în mod rezonabil că o înţelege ”,* menţionează că o astfel de cerere din partea reclamantului nu a parvenit, iar alegațiile avocatului privind faptul că Decizia de returnare urma să i se comunice reclamantului în limba uzbecă este pur declarativă şi eronată. Or în procesul verbal cu privire la contravenție seria MAI05946714 din 13 august 2024, reclamantul Latibov Azamat a contrasemnat faptul că nu a solicitat interpret/traducător, adică nu a înaintat așa solicitare/cerere.

Potrivit art. 53 alin. (2) al Legii nr.200/2010 *„Decizia de returnare se redactează în două exemplare, în limba română şi într-o limbă de circulaţie internaţională, şi va conține motivele de fapt şi de drept, precum şi informațiile privind căile de atac posibile”.* Decizia de returnare nr. 29 a fost întocmită în limba română şi engleză, adică au fost cu strictețe respectate cerințele art. 53 a Legii nr.200/2010, astfel, alegațiile avocatului Valeriu Stănescu precum că Decizia de returnare nr. 29, urma să fie comunicată în limba uzbecă sunt eronate şi pur declarative.

Potrivit art. 53 alin. (3) al Legii nr.200/2010, *„Dacă străinul este prezent, un exemplar al deciziei de returnare i se înmînează lui contra semnătură pe exemplarul care rămîne la autoritatea competentă pentru străini”,* condiţii care la fel au fost respectate de către Direcţia Regională Sud a IGM.

Astfel, la momentul emiterii actului administrativ enunțat supra toate acțiunile Direcției Regionale Sud sunt legale, deoarece sunt întemeiate *de facto şi de jure,* cuprind cadrul legal prevăzut de prevederile relevante ale Legii nr.200/2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova, fiind stabilite toate circumstanțele cauzei şi respectate cu certitudine standardele procedurale de către autoritatea competentă pentru străini.

Menționează, că însăși avocatul Stănescu Valeriu în şedinţa de judecată a comunicat cu clientul său în limba rusă, deci, Latibov Azamat înțelege limba rusă. În contextul faptului că Latibov Azamat a recunoscut în cadrul documentării procesului contravențional faptul că presta o activitate de muncă, iar în ședința de judecată atât Latibov Azamat cât şi avocatul Valeriu Stănescu au declarat că clientul său nu a practicat o activitate de muncă, Direcţia Regională Sud, a intrat în posesia unui video care a fost postat pe platforma Tik-Tok profil: *a inarinachirova* în care este evident cum Latibov Azamat prestează muncă în circumstanțele descrise mai sus.

Astfel, în temeiul art. 238 Cod administrativ, consideră necesară anexarea probelor noi, şi anume: *CD cu înregistrarea video care demonstrează prestarea muncii de către Latibov Azamat în or. ***** la întreprinderea S.R.L. „Cinemagroelit”; Hotărîrea Judecătoriei Cahul, sediul Central, judecător Natalia Pasat pe cazul contestării procesului verbal cu privire la contravenție MAI05 946715 din 13.08.2024 întocmit în baza art. 334 alin. (2) în privința lui Zairov Ozijon, care a fost documentat în cadrul*

aceluiaşi proces contravenţional cu Latibov Azamat, pentru aceleaşi categorie de acţiuni; Copia extrasului ce confirmă părăsirea teritoriului RM de către Latibov Azamat.

La fel, urmare studierii Cererii de apel motivată, consideră că acesta este inadmisibil pe motivul că fiind expediat electronic nu întrunește condițiile unui document electronic.

În conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) Cod nr. 116 din 19.07.2018 Cod administrativ, „*Dacă se transmite în formă electronică, petiţia trebuie să corespundă cerinţelor legale stabilite pentru un document electronic”.*

Articolul 76 - Sancţiuni pentru lipsa elementelor petiţiei, Petiţiile anonime sau cele depuse fără indicarea adresei poştale sau electronice a petiţionarului nu se examinează.

(1) *Dacă petiţia nu corespunde cerinţelor prevăzute la art. 72 alin. (3) sau art. 75 alin. (1) lit. c)-e), solicitantului i se indică asupra neajunsurilor şi i se acordă un termen rezonabil pentru înlăturarea lor. In cazul în care petiţionarul nu înlătură neajunsurile în termenul acordat, petiţia nu se examinează.*

Conform prevederilor Legii nr. 91 din 27.06.2014 privind semnătura electronică şi documentul electronic: Articolul 15 - *Cerinţele faţă de documentul electronic: Documentul electronic trebuie să corespundă următoarelor cerinţe principale: să conţină, pentru confirmarea autenticităţii acestuia, una sau mai multe semnături electronice ce corespund condiţiilor şi cerinţelor stabilite de prezenta lege; să fie creat şi utilizat prin metode şi într-o formă ce ar permite identificarea semnatarului:*

Articolul 16 - *Autenticitatea documentului electronic (1) Documentul electronic este considerat autentic dacă întruneşte cumulativ următoarele condiţii: b) este semnat cu semnătura electronică autentică a semnatarului indicat în document.*

Mai mult, nu au fost respectate prevederile art. 212 alin. (1) lit. c): *„documentul care confirmă împuternicirile reprezentantului legal sau împuternicit”*, or nu a fost anexat procura sau mandat de reprezentare.

Procedura de citare a fost legal executată.

Reprezentantul intimatului ***Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Sud, Bantuș Ștefan*** - în ședința instanței de apel a susținut toate argumentele reflectate în referință, consideră actul administrativ - decizia de returnare că a fost emisă legal, cu respectarea tuturor rigorilor Legii nr.200 care reglementează conținutul și forma, precum și prevederile codului administrativ. Suplimentar la toate probele care au fost prezentate în prima instanță și care corect au fost apreciate de către instanța de fond, a informat instanța de apel că necătând la argumentele apelantului și avocatului acestuia precum că nu i-a fost adus la cunoștință în limba uzbecă și că nu a știut despre ce merge vorba, în instanța de fond, apelantul Latibov cu avocatul său a comunicat în limba rusă și nu a constituit o problemă, dar ulterior avocatul a negat acest lucru. Mai mult ca atît informează instanța de apel că toate argumentele care au fost examinate de către instanța de fond după cum a menționat, este hotărârea Judecătoriei Cahul din 02.11.2024 emisă de judecătorul Bancov Evgheni care sa admis parțial contestația lui Latibov în partea ce ține de munca fără permis de ședere conform art. 334 alin. (2) Cod Contravențional și s-a

modificat, doar în partea ce ține de mărime a cuantumului, în rest, în textul deciziei în cauză sunt înscrisurile referitor la faptul că instanța a stabilit vinovăția lui Latibov Azamat și este integral dovedită și prin probele cercetate din ședința de judecată și anexate la materialul contravențional. Această decizie, din ce cunoaște, este o decizie definitivă, nu a fost contestată, astfel vinovăția lui Latibov pentru faptul că, a prestat o muncă în lipsa permisului de ședere, a fost demonstrată, inclusiv este deja o decizie a instanței judecătorești care este în vigoare. La fel, la caz, a anexat și hotărîrea din prima instanță, examinată de către judecătorul Pasat Natalia care la fel a fost contestată de Latibov Azamat prin intermediul avocatului Stănescu Valeriu prin care i-a fost respinsă contestația lui și a fost menținut procesul-verbal cu privire la contravenție. În aceste circumstanțe constată că procesele verbale prin care a fost sancționat contravențional pentru că a prestat o activitate de muncă în baza art. 333 alin. (4^2) sunt în vigoare și alegațiile care le-a prezentat avocatul acestuia în instanța de fond și ulterior și în apelul depus că, nu este demonstrată vinovăția acestuia sunt doar pur declarative. În rest referitor la alegațiile enumerate de către avocatul acestuia referitor la art. 53 al Legii nr.200 ca și temei de anulare, acesta nu reglementează un temei de anulare a deciziei de returnare nr. 29 din 14.08.2024. La fel alegațiile aduse precum că, nu înțelegea limba, a menționat că, Legea nr. 200 reglementează că deciziile de returnare se emit în limba română și într-o limbă de circulație internațională, ceea ce a fost respectat de către Direcția Regională Sud. Reieșind din cele expuse solicită respingerea apelului, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În ședința instanței de apel, apelantul Latibov Azamat și avocatul Stănescu Valeriu fiind citați legal nu s-au prezentat, Completul de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa apelantului Latibov Azamat dat fiind faptului că acesta este ieșit din țară și altă adresă acesta nu i-a fost comunicată instanței, pentru a fi legal citat, decât cea din *****, și în lipsa avocatului său Stănescu Valeriu care a fost legal citat și neîntemeiat nu s-a prezentat în ședința de judecată.

Aprecierea instanței de apel.

Ascultând poziția intimatului, verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele și criticile expuse vis-a-vis de legalitatea hotărârii primei instanțe, Completul de judecată specializat în contenciosul administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul conclude asupra necesității respingerii apelului declarat de către avocatul Stănescu Valeriu în interesele lui Azamat Labitov și menținerii hotărârii primei instanțe, din considerentele următoare.

Conform art. 236 Cod administrativ, „*instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*”.

Analizând condițiile de admisibilitate a apelului, Completul de judecată statuează, că cererea de apel corespunde cerințelor de admisibilitate și nu cade sub incidența art.236 alin. (2) Cod administrativ. Nici participanții la proces nu au invocat inadmisibilitatea apelului. În acest context, Completul de judecată menționează că cererea de apel este admisibilă, dar neîntemeiată.

Art. 189 alin. (1) Cod administrativ prevede, că „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ*”.

Scopul legislației administrative, conform art. 3 Cod administrativ, constă în „*reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

Conform art. 206 alin. (1) Cod administrativ, „*o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ)*”.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, „*procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art.169– 171*”.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, „*hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*”.

Conform art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ al Republicii Moldova „*examinînd cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii : respinge apelul”*.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, „*autoritățile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor*”.

Din conținutul art. 93 din Codul administrativ, se stabilește sarcina probațiunii, potrivit căreia, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, ori concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanțele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.

Completul de judecată a stabilit că, prin decizia Inspectoratului General pentru Migrațiune, Direcția Regională Sud nr. 29 sud din 14.08.2024 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) lit. a) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010, cetățeanul Uzbekistanului Latibov Azamat a fost obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova în termen de 15 zile de la data luării la cunoștință a deciziei, întrucât șederea lui pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală, din motiv că a încălcat regimul de ședere, prin nerespectarea de către ultimul al prevederilor art. 43^1 alin. (3) ale Legii nr.200 din 16.07.2010, constatându-se faptul desfășurării activității de muncă în lipsa permisului de ședere în scop de muncă.

Nefiind de acord cu decizia nr. 29 sud din 14.08.2024, Latibov Azamat s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Conform art. 17 Cod administrativ, *Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.*

Conform art. 20 Cod administrativ, *Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.*

Conform art. 39 Cod administrativ, *(1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.*

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, *actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.*

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat*.

Instanța de apel statuează că, actul administrativ individual – Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 29 sud din 14.08.2024 al Inspectoratului General pentru Migrațiune, Direcția Regională Sud, constituie act defavorabil reclamantului.

Iar din analiza actului administrativ contestat, reieșind din solicitările înaintate, se atestă că acțiunea dedusă judecății este una în obligare conform art. 206 Cod administrativ. Completul judiciar atestă că, Latibov Azamat este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a depus acțiunea în termen, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare, motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt,

din care motive, acțiunea este admisibilă și pe cale de consecință se va purcede la examinarea pe fond a acesteia.

Potrivit art. 6 alin. (1)-(3) al Legea nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, *(1) Intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiţii: a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel; b) posedă viză acordată în condiţiile prezentei legi sau, după caz, permis de şedere valabil ori buletin de identitate pentru refugiaţi sau pentru beneficiarii de protecţie umanitară, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel; c) prezintă documente care justifică scopul intrării şi fac dovada existenţei unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreţinere pe perioada şederii, cât şi pentru întoarcere în ţara de origine sau pentru tranzit către un alt stat în care există siguranţa că li se va permite intrarea; d) prezintă garanţii că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinaţie sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflaţi în tranzit; e) nu sunt incluşi în categoria străinilor împotriva cărora s-a instituit măsura interdicţiei de intrare în Republica Moldova conform art.9 sau care au fost declaraţi indezirabili conform art.55; f) nu prezintă pericol pentru securitatea naţională, ordinea şi sănătatea publică; g) nu a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova. (2) Intrarea străinilor pe teritoriul Republicii Moldova se poate face prin orice punct de trecere a frontierei de stat deschis traficului internaţional. (3) Trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către străini se poate face şi prin alte locuri, în condiţiile stabilite prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte*.

Potrivit art. 84^1 alin. (2)-(3) Legea nr.200 din 16.07.2010, *(2) Străinii aflaţi pe teritoriul Republicii Moldova sînt obligaţi să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare şi, după caz, dreptul de şedere pe teritoriul ţării, de asemenea să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de şedere acordat. (3) Pe timpul aflării sau şederii în Republica Moldova, străinii sînt obligaţi să respecte legislaţia Republicii Moldova şi să se supună, în condiţiile legii, controlului organelor abilitate*.

În temeiul art. 31 alin. (2) lit. a) al Legea nr. 200 din 16.07.2010, *dreptul de şedere provizorie poate fi acordat pentru imigrare la muncă.*

În baza art. 51 al Legea nr.200 din 16.07.2010, împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror şedere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de şedere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de şedere provizorie, al căror drept de şedere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoaşterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum şi împotriva foştilor solicitanţi de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova şi aplică interdicţia intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art.10.

Iar art. 52 alin. (1) lit. a) Legea nr.200 din 16.07.2010 stabilește că, decizia de returnare este un act administrativ al autorităţii competente pentru străini prin care şederea unui străin este declarată ca fiind ilegală şi care obligă străinii indicaţi la art.51 să părăsească teritoriul Republicii Moldova în termen de 15 zile calendaristice – străinul căruia i s-a anulat viza sau a cărui şedere a devenit ilegală.

Totodată, potrivit art. 10 alin. (1) lit. e) Legea nr.200 din 16.07.2010, împotriva străinilor care au intrat legal în Republica Moldova, dar a căror ședere a devenit ilegală, durata interdicției de intrare va fi de 3 ani – în cazul practicării ilegale a unei activităţi de muncă.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, Judecătoria Cahul, sediul Central prin hotărârea din 25 septembrie 2024 a respins acțiunea în contencios administrativ al reclamantului Azamat Latibov depusă prin intermediul avocatului Valeriu Stănescu.

Completul de judecată reține că reclamantul Azamat Latibov este cetățean al Uzbekistanului, născut la *****, drept dovadă servește copia pașaportului nr.*****, eliberat la 02.02.2021, valabil până la data de 01.02.2031 și a intrat pe teritoriul Republicii Moldova la data de 04.07.2024.

Completul de judecată a stabilit că prin ordonanța Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud din 13 august 2024, s-a constatat că la 13 august 2024, de către angajații Direcția Regională Sud, la întreprinderea S.R.L. „Cimagroelit”, amplasată pe strada *****, a fost depistați trei cetățeni străini după cum urmează: cetațeanul Republicii Uzbekistan, Zairov Ozodjon, născut la *****; *cetățeanul Republicii Uzbekistan, Latibov Azamat, născut la* ***** și cetățean al Republicii Uzbekistan, Eshonkulov Abdurakhmon, născut la *****, *care desfășurau activitate de muncă, fară permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație, manifestată prin prestarea serviciilor în domeniul alimentației publice.*

De asemenea, a fost stabilit că administratorul S.R.L. „Cimagroelit”, nu a depus la ghișeul unic al autorității competente pentru străini actele necesare în vederea acordării dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, ignorând astfel prevederile art. 43^1 alin.(5) al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Astfel, Completul de judecată evidențiază faptul că, în urma măsurilor întreprinse de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră s-a stabilit că, străinii depistați, nu au părăsit teritoriul țării, iar potrivit ordinului MAI s-a stabilit că, nu figurează în bazele de date. Astfel, Direcția Regională Sud, a Inspectoratului General pentru Migrație a dispus pornirea procesului contravențional pe semnele contravențiilor prevăzute de art. 334 alin.(1), plasarea în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scopul de muncă eliberat în modul stabilit de legislație, art. 334 alin. (2), desfășurarea activității de muncă de către cetățeni străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație, Cod contravențional. (f.d. 30)

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 946714 din 13 august 2024, Azamat Latibov a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției

prevăzute de art. 334 alin. (2) Cod contravențional, fiind aplicată sancțiunea amendă în mărime de 60 unități contravenționale. La pct. 9 interpret/traducător a fost indicată mențiunea contra semnătură „nu a solicitat”. Potrivit pct. 18 intitulat recunosc săvârșirea contravenției și accept sancțiunea stabilit, fapt pentru care semnez, asemeni a fost aplicată semnătura. (f.d. 43)

Prin raportul inspectorului superior, ofițer al SCȘIS a Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrație din 13 august 2024, înregistrat cu nr.32, s-a adus la cunoștință Șefului Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrațiune, Iurie Golban, despre faptul că conform informației din posesie, în orașul ***** se află trei străini originari din Republica Uzbekistan, care desfășoară activitate de muncă în domeniul alimentației publice în lipsa permisului de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație. Reieșind din cele expuse, în scopul documentării și examinării cazului dat sub toate aspecte, obiectiv și multiaspectual, a solicitat ca raportul să fie înregistrat în cancelaria Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General pentru Migrațiune. (f.d. 27)

Potrivit art. 43^1 alin. (3) Legea nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, *pe teritoriul Republicii Moldova străinii pot desfășura activități de muncă în baza dreptului de aflare sau a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă și a permisului de ședere provizorie în scop de muncă, eliberat de autoritatea competentă pentru străini la cererea beneficiarului solicitant*.

Prin urmare, prin decizia Inspectoratului General pentru Migrațiune, Direcția Regională Sud nr. 29 sud din 14.08.2024 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) lit. a) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010, cetățeanul Uzbekistanului, Latibov Azamat a fost obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință a deciziei, întrucât șederea lui pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală.

Decizia a fost luată în conformitate cu prevederile art. 43^1 alin. (3) al Legii nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

În fapt s-a indicat că solicitantul a desfășurat activitate de muncă în lipsa permisului de ședere în scop de muncă eliberat în conformitate cu legislația în vigoare.

Totodată, conform art. 10 alin. (1) lit. e) al Legii nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, în privința reclamantului Latibov Azamat a fost instituită interdicția de intrare, pentru o perioadă de 3 ani de la data ieșirii din țară.

Completul de judecată menționează că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să își expună dezacordul cu actul administrativ emis, ci să-şi întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii.

În acest context, analizând argumentele expuse în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, Completul de judecată constată că, acțiunile Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud sunt întemeiate, or, poziția reclamantului Latibov Azamat expusă în

cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe argumente neprobate, or la caz nu se atestă vreo dovadă al adresării acestuia către autoritatea publică în vederea obținerii permisului de muncă, cât și nu se atestă careva temeiuri de nulitate a deciziei nr. 29 sud din 14.08.2024.

Coroborând normele legale citate cu circumstanțele cauzei, instanța deduce, că activitatea administrativă efectuată de către Inspectoratul General pentru Migrațiune, Direcția Regională Sud este una legală și întemeiată. Or, autoritatea publică la soluționarea cauzei a cercetat complet și multiaspectual circumstanțele și, în limita competenţei, a emis un act administrativ, prin care și-a realizat scopul său legal.

Completul remarcă că, la pct. 6 al Regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare şi readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 492 din 07 iulie 2011, s-a prevăzut că, ofiţerul de caz analizează situaţia străinului şi decide dacă acesta poate sau nu să fie îndepărtat.

Conform pct. 9 din același Regulament stabilește că, după întocmirea raportului (încheierii), autoritatea competentă pentru străini sau subdiviziunea sa teritorială emite decizia de returnare, care este adusă la cunoştinţa străinului, în mod obligatoriu, în cazul în care acesta este prezent.

Prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu nr.29 sud din 14 august 2024, s-a adus l-a cunoștință reclamantului Azamat Latibov.

Potrivit pct. 16 din Regulamentul prenotat, aducerea la cunoştinţa străinului a deciziei de returnare se realizează de către ofiţerul de caz.

Astfel, decizia de returnare a fost semnată de ofițerul principal al SCȘIS a Direcției Regională Sud a Inspectoratului General pentru Migrație, Victor Climenco, aprobat contra semnătură de către Șeful Direcției Regională Sud a Inspectoratului General pentru Migrațiune, Iurie Golban. Asemeni, decizia a fost adusă la cunoștință lui Azamat Latibov contra semnătură la data de 14 august 2024. (f.d. 44 verso)

Iar pct. 7 al Regulamentului stabilește că, în situația în care se constată incidența prevederilor legale privind îndepărtarea străinului, ofițerul de caz întocmește raportul (încheierea) cu propunerea de îndepărtare a străinului, motivat în drept și în fapt, iar în situația în care străinul nu poate fi îndepărtat, întocmește raportul (încheierea) cu soluția propusă, care este aprobat de către conducătorul nemijlocit al acestuia.

În speță se atestă că, decizia de returnare a cetăţeanului Uzbekistanului, Latibov Azamat a fost dispusă de autoritatea competentă – Inspectoratul General pentru Migrație Direcției Regională Sud, din 14 august 2024, care este unul motivat și argumentat. Chiar și din acțiunea înaintată rezultă că, apelantului i s-a explicat că motivul emiterii deciziei de returnare ar fi fost că a desfășurat activitate de muncă în lipsa permisului de ședere în scop de muncă eliberat conform legislației în vigoare. Aceste circumstanțe rezultă și din Raportul care se conține la actele cauzei.

În ceea ce privește argumentul apelantului precum că, decizia de returnare urma să i se comunice reclamantului în limba uzbecă. Completul de judecată ține să menționeze că, potrivit art. 53 alin. (2) al Legii nr. 200/2010 *„Decizia de returnare se redactează în două*

exemplare, în limba română şi într-o limbă de circulaţie internaţională, şi va conţine motivele de fapt şi de drept, precum şi informaţiile privind căile de atac posibile", ceea ce la caz a și fost efectuat. Mai mult, în procesul verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI05 946714 din 13 august 2024, reclamantul Latibov Azamat a contrasemnat faptul că nu a solicitat interpret/traducător, adică nu a înaintat așa solicitare/cerere.

Potrivit art. 53 alin. (3) al Legii nr. 200/2010, *„Dacă străinul este prezent, un exemplar al deciziei de returnare i se înmînează lui contra semnătură pe exemplarul care rămîne la autoritatea competentă pentru străini",* condiţii care la fel au fost respectate de către Direcţia Regională Sud a IGM.

În condițiile descrise, Completul de judecată conchide că Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 29 sud din 14.08.2024, este legală şi întemeiată, iar acţiunea reclamantului prin care solicită anularea acesteia este una neîntemeiată şi lipsită de suport legal, considerent din care apelul declarat de Latibov Azamat prin intermediul avocatului Valeriu Stănescu urmează a fi respins.

Instanța de apel notează că, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul de judecată concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă şi sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea dată este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legitime ale participanților la proces.

De asemenea, Completul de judecată mai consideră important de remarcat faptul că, apelantul utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărîrea contestată.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de avocatul Stănescu Valeriu în interesele lui Azamat Labitov şi a menține hotărârea primei instanțe.

Potrivit prevederilor art. 389-390 Cod de procedură civilă, art. 240 alin. (1) lit. a), art. 245 Cod administrativ, Completul specializat de contencios administrativ,-

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de către avocatul Stănescu Valeriu în interesele lui Azamat Labitov.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 septembrie 2024, prin care a fost respinsă acțiunea în contencios administrativ înaintată de reprezentantul reclamantului Azamat Latibov - avocatul Valeriu Stănescu împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Sud cu privire la anularea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 29 sud din 14 august 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 02 luni din data pronunțării deciziei motivate.

Dispozitivul deciziei motivate pronunțat în ședință publică la data de 15 ianuarie 2026, ora 10^{00}.

Președintele completului, judecător Vitalie Movilă

Judecătorii Inga Gorlenco

Andrei Scripcenco